

Alle hens aan dek voor Erito

De kleine Erito zit op de arm bij zijn moeder. Hij is negen maanden oud en kijkt vrolijk in het rond. Hij is nog wat magertjes, maar voor de rest gaat het prima met hem. “Dat was vast niet zo geweest als hij niet was behandeld op het hospitaalschip Abaré”, vertelt Erito's moeder, Estrela dos Santos Olivera.

iets langer dan een maand geleden kreeg Erito plotseling last van hevige diarree. “We probeerden allerhande huismiddeltjes, maar dit keer was het zo erg, dat ik mijn zoontje heel snel achteruit zag gaan”, vertelt Estrela dos Santos Olivera. De vader van Erito, Lucivaldo Monteiro, vult aan: “Wij wonen ongeveer vijftien uur varen van Santarém, de enige grote stad in de buurt. Er is maar twee keer per week een boot beschikbaar voor de hele gemeenschap. Toen we zagen dat het echt heel slecht ging en ook de huismiddeltjes niet baatten, gingen we op zoek naar een Pajé (een soort indiaanse medicijnman -red.). De Pajé heeft gebeden, maar vertelde ons dat het geval van Erito bijzonder ernstig was. We moesten zo snel mogelijk naar de stad afreizen.”

“Die dag was er geen boot beschikbaar en we wisten niet meer wat we

“WE HADDEN DE HOOP AL OPgegeven DAT ONZE ERITO HET ZOU OVERLEVEN. TOT ÉÉN VAN ONZE KINDEREN VERTELDE DAT ABARÉ VOOR ANKER LAG AAN DE OEVER VAN DE RIVIER.”

moesten doen”, vertelt Estrela dos Santos Olivera met tranen in haar ogen. “Ik had mijn kleine zoon in mijn armen. Hij had helemaal geen kracht meer. Hij deed zijn ogen niet eens meer open. Ik dacht dat het nooit meer goed zou komen.”

Lucivaldo Monteiro gaat naast zijn vrouw staan en slaat een arm om haar heen, terwijl hij met de andere hand over het hoofdje van zijn zoon strijkt. “We waren echt ten einde raad”, zegt hij met zachte stem. “We hadden de hoop al opgegeven dat onze Erito het zou overleven. Tot één van onze oudere kinderen vertelde dat Abaré voor anker lag bij een dorp aan de andere oever van de rivier. In een kleine kano zijn we toen de rivier overgestoken. Op Abaré zijn we ontvangen door het gezondheidsteam van het schip.”

Speciale apparatuur

Fabio Tozzi was de dienstdoend arts op dat moment. “Wij lagen voor anker in de Jutuarana gemeenschap. We boden hulp aan de bewoners van de rechteroever van de Tapajós rivier”, vertelt hij. “We zaten middenin een behandeling toen we een kleine kano aan zagen komen vanaf de andere oever. Dat is een hele lange tocht; de rivier is hier meer dan 15 kilometer breed.” De arts tuurt in de verte in de richting van de andere oever. Die is nauwelijks te zien.

“In de kano zat een echtpaar met een baby”, vervolgt Fabio Tozzi. “Die was duidelijk doodziek. Ons team verleende eerste hulp en reanimatie, want de kleine verkeerde al een paar dagen in shock. Daarna, met behulp van alle apparatuur die we hier voorhanden hebben, zoals zuurstofmeters, een electrocardiogram en een laboratorium, hebben we Erito eerst gestabili-

seerd. Daarna hebben we hem en zijn ouders per ambulanceboot naar het ziekenhuis van Santarém gebracht. Daar werd de kleine opgenomen.” Fabio Tozzi glimlacht trots. “Het was een bijzondere ervaring. Dit was een ernstig geval dat een speciale behandeling vereiste. Dankzij de moderne uitrusting van Abaré hebben we Erito kunnen redden en hem op tijd naar Santarém kunnen brengen.”

Fantastische hulp

Vandaag is het team van Abaré zichtbaar geëmotioneerd. Erito zit rustig op de arm van zijn moeder en kijkt met een glimlach in het rond. Het gaat al veel beter met de jongen en hij lijkt in niets meer op de dood-

zieke baby die een paar weken geleden aan boord werd gebracht van Abaré. De ouders van Erito omhelzen één voor één de leden van het team. “Veel mensen spraken over Abaré en de fantastische hulp die wordt geboden, maar ik geloofde er niet zo in”, zegt Lucivaldo Monteiro. “Ik geloofde het pas toen ik aan boord was en zag hoe ze mijn zoon hielpen.” Dankzij de boot en de artsen gaat het goed met mijn Erito.” “Ik weet niet hoe ik jullie kan bedanken voor wat jullie hebben gedaan voor mij en mijn zoontje”, vult zijn vrouw Estrela dos Santos Olivera hem aan. “God zegene jullie allen.” ■

Carolina Bleumer

Erito samen met zijn ouders een paar weken naar de reddingsactie.